

N:o 200.

Af herr **L. Dahlstedt**, *angående ändring af 75 § i kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.*

I 75 § af kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 bestämmes tiden för anförande af besvär hos Konungens befallningshafvande öfver kommunalstämmas eller kommunalfullmäktiges beslut till 30 dagar efter det klaganden af beslutet erhållit del. Från denna allmänna regel göres dock ett undantag i mom. 2 af nämnda paragraf, der det heter: »I Jemtlands, Vesterbottens och Norrbottens län må i mål, som ifrån lappmarkskommun till Konungens befallningshafvande fullföljes, dubbelt så lång tid, som nu sagd är, den klagande tillgodokomma.»

Denna undantagsbestämmelse för lappmarkskommunerna har naturligtvis af lagstiftaren införts med hänsyn till de långa afstånd, hvarpå dessa kommuner och särskildt de mot norska gränsen belägna befinna sig från vederbörande läns residensstäder. Dessa afstånd skulle också med de vid tiden för kommunallagarnes stiftande befintliga, ofullständiga kommunikationer hafva afskurit medlemmarne i åtskilliga af dessa kommuner från möjligheten att öfverklaga dylika beslut, i fall besvärstiden varit densamma för ifrågavarande kommuner som för öfriga delar af riket, enär i sådan händelse besvär ej hunnit inom rätt tid ingifvas. Detta undantagsstadgande var således vid tiden för lagens stiftande alldeles nödvändigt, men helt annorlunda förhåller det sig nu efter den utveckling, befordringsväsendet under de sista årtiondena hunnit. Genom norra stambanans utsträckning till Boden, genom öppnande af tvärbanan genom

Jemtland och af jernvägen mellan Luleå och Gellivara samt genom upp-
rättande af en mängd nya postförbindelser längs efter förbättrade eller
nyanlagda landsvägar hafva förbindelserna mellan dessa lappmarkskom-
muner och länens residensstäder så väsentligt förbättrats, att posten nu-
mera för samma afstånd behöfver snart sagdt icke flera dagar än förut
veckor. Derjemte hafva postförbindelserna till dessa orter blifvit mycket
tätare än förut, så att för närvarande de flesta af lappmarkssocknarne
hafva postgång åtminstone en gång i veckan, medan åtskilliga af dem
hafva dylik förbindelse två eller tre gånger i veckan. Den kanske mest
aflägsna af dessa kommuner, Törna kapellförsamling, som gränsar mot
Norge, har sålunda post en gång i veckan. Enligt mig lemnade upp-
lysningar lära numera endast två lappmarkskommuner, nemligen Qvick-
jocks och Jukkasjärvis, vara i detta afseende så illa lottade, att de hafva
postförbindelse med den öfriga verlden endast en gång hvarannan vecka,
dervid dock är att märka, att förstnämnda kommun under ett par sommar-
månader har postgång hvarje vecka. Vidkommande den tid, som åtgår
för postens befordring från de längst bort belägna kommunerna till veder-
börande residensstad, torde denna icke någonstädes öfverstiga nio dagar.
Från Qvickjock och Jukkasjärvi till Luleå utgör denna tid respektive 6
och 7 dagar.

Då, såsom jag nu med förestående sökt visa, berörda undantags-
stadgande på grund af förändrade förhållanden icke längre kan anses af
behofvet påkalladt, men deremot för lappmarkskommunernas inbyggare
medför afsevärda olägenheter genom det försenande af dylika ärendens
afgörande, som af stadgandet blir en oundviklig följd, så tager jag mig
friheten föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att ur §
75 i kongl. förordningen om kommunalstyrelse på lan-
det den 21 mars 1862 måtte uteslutas mom. 2, bör-
jande med orden: »I Jemtlands» och slutande med or-
den: »klagande tillgodokomma».

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1896.

L. Dahlstedt.